

AMB T DE
TARRAGONA

JORDI ROVIRA SORIANO

THEODOR HAUSCHILD, mestre d'arqueòlegs

Més de cinquanta anys investigant l'arquitectura de la Tarragona romana l'avalen com la màxima autoritat del tema

Ha mesurat, cartografiat i resseguit tots els murs mil·lenaris que fonamenten la Tarragona antiga. Ha revisat també cada pedra de la muralla i dels vestigis monumentals de la ciutat del temps dels cèsars. Esdevenir el referent indiscutible en el coneixement de la Tarragona romana no és fàcil i aquest vell i gran amic de la ciutat ho ha aconseguit.

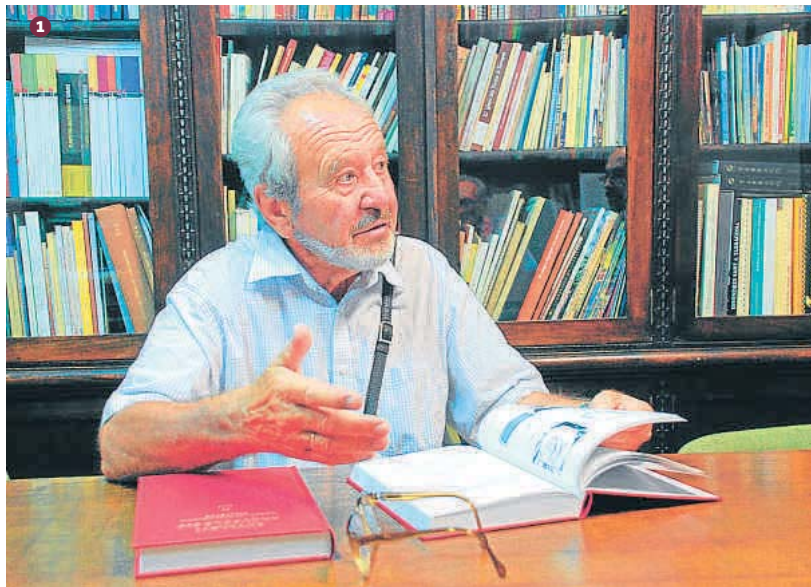
Theodor Hauschild (Erfurt, 1929) és un arquitecte alemany que va començar el seu itinerari professional vinculat a les nostres comarques amb les seves recerques a la vil·la romana de Centcelles. El 1961 ja publicava en alemany conjuntament amb el professor Schlunk el seu informe preliminar sobre els treballs fets

La investigació arqueològica és per ell un repte científic, però també l'emociona, vibra amb cada nova troballa

a Centcelles, que l'any següent es va traduir al castellà. Amb els treballs a l'entorn de la cúpula decorada de mosaic s'encetava la fructífera vinculació de l'Institut Arqueològic Alemany amb l'excursionista monument paleocristià de Constantí.

En campanyes successives, va excavar la muralla i va donar valor i significat a la torre de Minerva, descobrint a l'interior la més antiga inscripció llatina de la Península i desxifrant la tècnica constructiva de la porta romana d'arc múltiple coneguda com a portal dels Socors. Va treballar a la torre del Cabiscol i, a la recerca d'una altra torre antiga, va excavar el fortí Negre.

Coneix a la perfecció els fonaments romans sobre els quals es va bastir la catedral i va excavar-hi a la recerca dels vestigis de l'àrea sacra. A través dels fragments de decoració arquitectònica i tants altres objectes de cultura material de l'antiguitat ha sabut respondre al perquè, quan i com de la part alta de la ciutat romana.

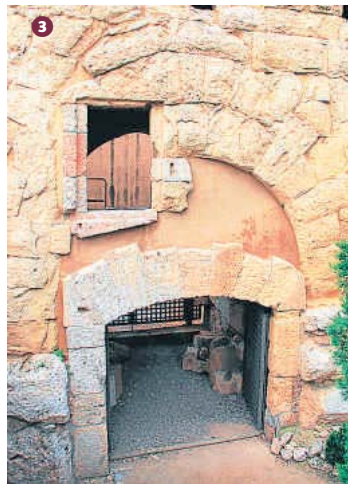
FOTOS: JORDI ROVIRA

1. Hauschild fullejant els dos volums del *Butlletí Arqueològic* que li han estat dedicats en homenatge

2. La torre de Minerva, en la qual va centrar Hauschild les investigacions als anys 70

3. La porta romana dels Socors a la muralla de Tarragona

4. El treball d'Hauschild i Schlunk a Centcelles va permetre posar en valor aquest singular monument

La investigació arqueològica és per ell un repte científic, però també l'emociona, vibra amb cada nova troballa. Processa en la seva ment el gran trencaclosques de l'urbanisme d'una gran ciutat romana i el seu entorn. Les seves pedres li resulten familiars fins al punt que es permet relacionar-les amb restes paral·leles d'arreu de l'imperi, i sovint recorda amb passió quan les va veure sortir a la llum després de segles de foscor sota terra.

Cada estratigrafia li permet desvetllar la seqüència dels temps transcorreguts al llarg de l'existència d'un edifici antic, po-

sar dates i establir fases de construcció. La prudència del científic assenyalat ha presidit sempre per damunt de tot en les hipòtesis. Sempre ha complert la màxima de primer documentar, ser fidel a la realitat tangible, i només al final i amb tota la ponderació ha permès que sorgeixi la proposta interpretativa que l'ha convertit en geni de l'arqueologia.

El sorprèn que malgrat el temps transcorregut el tema de Centcelles no sigui encara un assumpte resolt. I que l'enigma que ell va estudiar ja fa uns cinquanta anys no hagi tingut una solució definitiva. Què era Centcelles?

L'arqueòleg que va excavar i documentar el jaciment es manté al dia i actiu en el debat sobre el qual les hipòtesis encara no poden concloure si era un mausoleu imperial, el d'un bisbe, un personatge distingit, una dona...

Va rebre el reconeixement acadèmic amb el doctorat honoris causa per la facultat de Tarragona quan estava integrada a la Universitat de Barcelona (3-12-1984) amb el tema "Monumentos romanos a la luz de los grabados antiguos". És soci de mèrit de la Reial Societat Arqueològica Tarraconesa, ha estat guardonat amb la Medalla de Plata de la Ciutat

(1985) i la Creu de Sant Jordi (1996) i el títol de fill adoptiu de Tarragona (2008). Els seus estudis d'arqueologia han estat publicats en nombroses revistes especialitzades, com el *Butlletí Arqueològic*, *Noticiario Arqueológico Hispánico*, *Archivo Español de Arqueología*, *Madrid Mitteilungen* i moltes altres.

Inicià els seus treballs a Tarragona a través d'Helmut Schlunk, en qualitat de membre de l'Institut Arqueològic Alemany amb estudis com la torre dels Escipions, la muralla i sobretot la terrassa superior de Tàrraco. Diversos dels seus articles més interessants van ser aplegats al llibre *Arquitectura romana de Tarragona* (1983). El segueix admirant la qualitat de les construccions de Tàrraco, la seva excepcionalitat, el paper històric de l'antiga capital d'una de les províncies més grans de l'imperi. Ha treballat coordinadament amb altres especialistes en art i història antiga com Eva Maria Koppel, o Géza Alföldy i amb molts altres membres de l'Institut Arqueològic Alemany, així com també ha exercit el seu sempre amable mestratge a generacions d'arqueòlegs locals.

Tarragona li deu cinc dècades de treball i dedicació i bona part del progrés en la recerca, contextualització i valorització dels seus monuments antics i, en definitiva, se li deu també que hagués posat les bases que van permetre que un dia de l'any 2000 el